

LARA ÖGEL

LOCUS AFFECTUS
27.04 | 13.06.2026

JOTUN VE TEPTA AYDINLATMA'NIN DESTEKLERİYLE
WITH THE KIND SUPPORT OF JOTUN AND TEPTA LIGHTING

GALERIST

İÇİNE BAKMAYI BIRAKMADIĞIN YERDE

Başlıyorum, nereye varacağımı bilmeden. Ama bilmemek mektuplarımızda hep vardı – boşluk ile kalmak. Ne kadar zaman olmuş sana yazmayalı, biliyor musun? Tam iki sene yirmi gün.

Dün seninle bir cümleyi hatırlamaya çalıştık; aslında senin bize verdiğin ve bir zamanlar neredeyse her gün tekrar ettiğimiz bir cümleyi. Önce unutmama güldüm, sonra bir hüzün yerleşti içime – meğer ben de unutmuşum. Gönlü biliyorduk, razı olmayı hatırladık ve mektuplarımızda yeniden bulduk. *Gönlünün razı olması, ikna olması yeterli.* Belki de şimdi, etrafında başkalaşan ve yer değiştiren her şeye nasıl yaklaştığın tam burada saklı: içine bakmayı bırakmadığın yerde.

Seni alıkoyan şeyleri yalnızca fark etmekle kalmayıp onları bir tohumla değiştirmek istediğini yazmışsın. Suyun içine bıraktığın çamuru anlatırken duyduğun heyecanını hatırlıyorum. Suda bulduğun minik bedeni – onun yüzen, askıda, yönünü arayan halini. Birbirine karışan ama arada bir yine de seçilen ruhlar gibi akışkan görüntüleri. Sanki başlangıcını çoktan unuttuğumuz, sonunu beklediğimiz bir haldeyiz. Ve sen çözülen, dönüşen şeyleri kendine her gün hatırlatman gerektiğine inanıyorsun. Suyun içinden, suyun arkasından – daha görünür, ya da daha başka.

Artan çamurları birleştirip yere atıyorsun. Ağızları açılıyor. Bilmeden yapıyorsun bunu. Bu ağızlar birer boşluk, birer yara gibi. Yerleştikçe çoğalıyorlar. Biliyorsun, boşluk olmadan sızıyor ışık, çünkü *yerçekimi ve inayet*¹ var. Işığın sızdığı bedenler hayal ediyorsun. Onlardan soyularak kopan parçalar. Neyi yerçekimine bırakacağını, neyi ışığa kavuşturacağını. Bu beden parçalarının içlerinde hapsolmuş boşluklara bakıyoruz sanki. Boşlukla yaşamak, barındırdığı ihtimalleri görmek ve ona inanmak için. Bunları araçsallaştırmaya niyetin yok. Aksine, ne kadar içine alabilirsen, ne kadar inancını tazeleyebilirsen, o kadar özünde olacağını hissediyorsun.

Aklına hep düşen o ilk oluş hâlleri, kitap kapaklarına dönüşüyor bir süredir. Sanki bakman gereken yerleri işaret ederek, sana doğru adım adım yaklaşıyorlar. Bu sefer biraz daha hareket etmek istiyorsun; ileri, geri, sağa, sola. İkinci bir deri, belki zaten içinde taşıdığın bir deri ile. Nasıl oluyorsa, aynı anda içlerini açıyor ve aynı anda üstlerini örtüyorsun. Zaten bedenlerinin sınırları muğlak, nerede başlayıp bittikleri belirsiz. Hep birlikte var oluyorlar, ve sen “bunlar yerçekimine karşı!” diyorsun.

Önce bir giysi askısı ya da bir gerdanlık gibi görünen form, sonradan bir su birikintisine dönüşüyor. Sabit kalamayan, akarak var olan bir şeye. Bunu duyduğuna seviniyorsun çünkü birbirinden olan ve birbirinden kalanlar seni hep heyecanlandırıyor. Bir zamanlar başucunda duran düşmüş siva parçalarını, yerlerde biriken deri döküntülerini anımsıyorsun. Sanki hepsi aynı yerden geliyor, hepsi bir dünyanın parçaları.

Titremeler, tutmalar, bırakmalar.
Sınırlar ve özgürleşme.

THAT PLACE YOU KEEP LOOKING INTO

I begin, not knowing where I will arrive. But not knowing has always been in our letters – staying with the void. Do you know how long it has been since I last wrote to you? Two years and twenty days to the date.

Yesterday, we tried to remember a sentence you once gave us – a sentence we used to repeat almost every day. At first I laughed that you had forgotten it; then a sadness sank deep in me, and I realised I, too, had forgotten it. We knew the heart; we remembered peace, and found it again in our letters. It is enough for your heart to be at peace - to be convinced. Perhaps, now, the way you relate to everything around you as it transforms and moves is hidden here: in that place you keep looking into.

You wrote that you wish not only to recognise the things that hold you back, but to replace them, as a seed. I remember the excitement in your voice when you spoke of the clay you had placed in water. The small body you found there: floating, suspended, searching for direction. Fluid images, like spirits blending into one another, yet still, at times, discernible. It feels as though we are in a state whose beginning we have long forgotten, whose end we are still waiting for. And you believe that you must remind yourself daily of what dissolves and transforms. From within and from behind the water, towards something more visible, or perhaps something else entirely.

You gather the excess clay and throw it onto the ground. They open their mouths. You do this unknowingly. Their mouths are like voids, like wounds. They multiply as they settle. You know that without void there is no passage for light, because there is gravity and grace¹. You imagine bodies through which light seeps in. Fragments that peel away and break off from them. What to surrender to gravity, what to release into light. It is as if we are looking into the voids enclosed in these fragments of bodies. To live with the void, to recognise the possibilities it holds, and to believe in it. You have no intention of instrumentalising this. On the contrary, you feel that the more you can take it in, the more you can restore your belief, the closer you will be to your essence.

Those first states of becoming that keep returning to you have, for some time now, been taking the form of book covers. As if they are approaching you step by step, pointing to where you need to look. This time, you want to move a little more: forward, backward, to the sides. Towards a second skin, perhaps one you already carry within you. Somehow, you open them up and cover them at the same time. The boundaries of these bodies are already ambiguous; where they begin and end is unclear. They exist together, and you say: ‘these are against gravity!’.

What appears like a hanger or a necklace at first, later turns into a pool of water. Something that cannot remain still, that exists by flowing. You are glad to hear this, as things that emerge from or remain from another have always excited you. You remember the fallen plaster fragments once beside your bed, the flakes of skin gathered on the ground. As if they all come from the same place, all fragments of one world.

İsimsiz, 2026, Alçı ve metal, diptik, 70 x 46 x 8 cm (her biri)
Untitled, 2026, Plaster and metal, diptych, 70 x 46 x 8 cm (each)

Zırh, 2026, Deri, gümüş, inci, demir, mürekkep ve tel örgü, 165 x 52 x 22 cm
Armour, 2026, Leather, silver, pearl, iron, ink, and mesh wire, 165 x 52 x 22 cm

2

Odalar 1-4, 2026, Kâğıt üzerine sulu boya, 42 x 29,7 cm (çerçevesiz, her biri), 42,5 x 30,5 cm (çerçevesiz, her biri)
Rooms 1-4, 2026, Watercolour on paper, 42 x 29,7 cm (unframed, each), 42,5 x 30,5 cm (framed, each)

Tekinsiz İç 1, 2026, Alüminyum üzerine UV baskı, 40 x 30 cm (çerçevesiz), Ed. 3 + 2 AP
Strange Interior 1, 2026, UV print on aluminium, 40 x 30 cm (unframed), Edition of 3 + 2 AP

Tahammül (İkinci Derinin Kitabı İçin), 2026, Alüminyum döküm, triptik, 70 x 130 cm
On Bearing (For the Book of the Second Skin), 2026, Cast aluminium, triptych, 70 x 130 cm

Tahammül (Dünya Bir Yerdî Kitabı İçin), 2026, Magnezyum klişe, 49 x 39 cm
On Bearing (For the Book of The World Was a Place), 2026, Magnesium cliché, 49 x 39 cm

3

Zırh, 2026, Sir, seramik, deri, 30 x 20 x 18 cm
Armour, 2026, Glazed stoneware, leather, 30 x 20 x 18 cm

Kucak, 2026, Sir, seramik, 34 x 19 x 23 cm
Caress, 2026, Glazed stoneware, 34 x 19 x 23 cm

Yırtık, 2026, Sir, seramik, 33 x 17 x 19 cm
Rupture, 2026, Glazed stoneware, 33 x 17 x 19 cm

Dünya Bir Yerdî 1, 2026, Flok baskı, 52 x 42 cm (çerçevesiz), 68 x 56 cm (çerçevesiz)
The World was a Place 1, 2026, Flok press, 52 x 42 cm (unframed), 68 x 56 cm (framed)

Banyo, 2026, Seramik, sır, 18 x 30 x 19 cm
Bath, 2026, Glazed stoneware, 18 x 30 x 19 cm

Seni Kurtarmaya Çalıştım, 2026, Seramik, sır, 12 x 32 x 27 cm
I Tried to Save You, 2026, Glazed stoneware, 12 x 32 x 27 cm

Dünya Bir Yerdî 8, 9, 2026, Seramik, sır, Ø 39 cm (her biri)
The World was a Place 8, 9, 2026, Glazed stoneware, Ø 39 cm (each)

Odalar 6-8, 2026, Kâğıt üzerine sulu boya, 42 x 29,7 cm (çerçevesiz, her biri), 42,5 x 30,5 cm (çerçevesiz, her biri)
Rooms 6-8, 2026, Watercolour on paper, 42 x 29,7 cm (unframed, each), 42,5 x 30,5 cm (framed, each)

Günlük 2, 2026, Amerikan bezi üzerine çamur izi, 47 x 76 cm (çerçevesiz), 62 x 90,5 cm (çerçevesiz)
Diary 2, 2026, Clay stain on cotton fabric, 47 x 76 cm (unframed), 62 x 90,5 cm (framed)

Odalar 9-14, 2026, Kâğıt üzerine sulu boya, 42 x 29,7 cm (çerçevesiz, her biri), 42,5 x 30,5 cm (çerçevesiz, her biri)
Rooms 9-14, 2026, Watercolour on paper, 42 x 29,7 cm (unframed, each), 42,5 x 30,5 cm (framed, each)

Tuzun Yakarışı 1-19, 2026, Seramik, sır, değişken ölçüler
Litany of Salt 1-19, 2026, Glazed stoneware, dimensions variable

Tekinsiz İç 3-5, 2026, Alüminyum üzerine UV baskı, 40 x 30 cm (çerçevesiz, her biri), Ed. 3 + 2 AP
Strange Interior 3-5, 2026, UV print on aluminium, 40 x 30 cm (unframed, each), Edition of 3 + 2 AP

Dünya Bir Yerdî 10, 2026, Seramik, sır, 30 x 37 x 9 cm
The World was a Place 10, 2026, Glazed stoneware, 30 x 37 x 9 cm

Yerçekimi 1, 2026, Seramik, sır, 11 x 13 x 11 cm
Gravity 1, 2026, Glazed stoneware, 11 x 13 x 11 cm

İsimsiz, 2026, Seramik, sır, diptik, 55 x 19 cm
Untitled, 2026, Glazed stoneware, diptych, 55 x 19 cm

Yerçikimi 2-28, 2026, Seramik, sır, değişken ölçüler
Gravity 2-28, 2026, Glazed stoneware, dimensions variable

Tekinsiz İç 2, 2026, Alüminyum üzerine UV baskı, 40 x 30 cm (çerçevesiz), Ed. 3 + 2 AP
Strange Interior 2, 2026, UV print on aluminium, 40 x 30 cm (unframed), Edition of 3 + 2 AP

Işığa Kavuştuğum Yer, 2026, Vitray, lightbox, 132,3 x 81 x 8,5 cm
House of Light, 2026, Stained glass, lightbox, 132,3 x 81 x 8,5 cm

İçime Açılan Kitap, 2026, Deri kabartma, polyester, huş çerçeve, 76 x 104 x 10,5 cm
The Book of Unsealing, 2026, Leather embossing, polyester, birch frame, 76 x 104 x 10,5 cm

Zaman esniyor, kayıyor; içine alıp geri fırlatıyor. Tüllerinin sulu boya takımına yaptıkları gibi. Birbirlerine denk gelen yerleri hesaplamadın, sadece olmalarına izin verdin. Açıp içlerine baktın ve her bir boşluğun farklı olduğunu gördükçe durmak istemedin. Bu hisler yoğunlaştı, çözüldü, yeniden yoğunlaştı. Formsuzlukta ilerleyen bir anlatının ortaya çıkmasına vesile oldu.

Görünür olmayanla, kalıcı olmayanla çalışmak senin için yeni değil. Sanki hayatta bazı şeyler sana atıyor, seni yakalıyor. Tüm ilgini, zihnini ve bedenini tutsak ediyor. Sen de onların dünyasında kalmaya, onlara tanık olmaya çalışıyorsun. Kimi zaman oldukları gibi alıyorsun. Kimi zaman onların dünyasında kendini farklılaşmış versiyonları ile buluyorsun. Geçen sefer bana yazdığın gibi: "Birden fazla mezar taşı yapacağım, çünkü ben birden fazlayım."

Şimdi yine katman katman açılıyor, soyuluyor, ayrılıyor. Çamur izini birden fazla kez bırakıyor, üst üste geliyor, başkalaşım birleşiyor. "Form sadece bir yüzey değil," diyorsun, "onu tutan bir yapı, biçimlendiren bir baskı var."

Bu kalıpların varlığı sana cesaret veriyor.
Tutan, yaşatan, şekillendiren.
İçinde kalabildiğin bir yer gibi.

Sen de kendi röntgenini ışığa tutup boyuyorsun. Bedenini koyduğun yer güvenilir mi, seni taşır mı diye dönüp yine içine bakıyorsun. Omurganın eğrisi beliriyor, içinden geçen çizgiler yüzeye yerleşiyor. Sanki kemiklerin büyüyor ve bedenin bir kalıba, ışıklı bir eve dönüşüyor.

Her seferinde olduğu gibi defterime uzanıyorum ve bizim için bir sayfa açıyorum.

bir mırıltı:
kendi içinde çoğalan
farklılaşan
kendine dönen
kaçırmayan

Bunları ne için yazdığımı hatırlayamıyorum. Ama şimdi, öyle hissediyorum ki, sen o sıklıkla bahsettiğin ikiliklerin arasında kimse görmeden dolanırken, bir mırıltı gibi olacaksın. Ne çoğalmak ne farklılaşmak seni korkutacak. Anlattıklarından bu "iki"liğin, iki ayrı varoluş şekli olmaksızın, birbirine dönüşen – ama aslında "bir" olduğunu anlıyorum.

Yıllar önce bana verdiğin mum fotoğrafına (Kelebek) benziyor olan bitenler.

Birbirine dolanan, hem birlikte hem ayrı ayrı yanan mum iplerine.

Fotoğrafın arkasındaki notunu hatırlatmak istiyorum: birlikte güzelce yanmaya!

*Bu metin, Lara ile dört yıl boyunca birbirimize gönderdiğimiz mektuplar ve alıntılarının içinden doğdu.

—Zeynep Kayan

Sanatçı Hakkında

Lara Ögel (d. 1987), heykel, yerleştirme ve video aracılığıyla değişen ve belirsiz dünyalarda var olma biçimlerimizi araştırır. Duygu, mitoloji, bellek ve malzemen beslenen pratiği, kişisel anlatılar ile evrensel sembolleri bir araya getirir. Edebiyat, arkeoloji ve inanç sistemleri üzerinden ilerleyen araştırması, sezgi ve rastlantının rehberliğinde açılır; dünyadaki yerimizi ve anlamlandırma biçimlerimizi düşünmeye davet eder. Ögel, mitik olanla gündelik olanın, kişisel ile kolektif olanın ortak bir görsel dilde bulunduğu şiirsel ve duyuşsal alanlar açar. Eserleri; bilincin, dönüşümün ve varoluşun iç içe geçmiş hâllerinin, söyleme direndiği bir noktada yer alır. Lara Ögel, lisans eğitimini Clark Üniversitesi'nde Film ve İletişim Bölümünde tamamladı ve Londra Slade School of Fine Arts'da Intensive Summer Foundation'a katıldı.

Son dönem kişisel sergileri arasında; 'Eko', Bilsart, 2023; 'Üzerimdeki Yıldızlı Gökyüzü ve İçimdeki', Galerist, 2023; 'Suya Bırakılmış Dizeler', Ariel Sanat, 2019; 'Kamusal Sırdaşlık', Şekerbank Açıkcekan, 2019; 'İmtidâd', Galata Rum Okulu Açık Okul Kütüphanesi, 2018; 'Geri Dön! Her Şey Affedildi', Protocinema, Paris, 2016; 'Mutlu Vasat', Öktem Aykut, 2014 yer almakta. Yakın zamanda eserleri; 'Canavarların Vaatleri', Hara, 2026; 'Yanardağ Sevdalısı', Galerist, 2025; 'Distilled From Scattered Blue', Galerist, 2024; 'Kalıntıların Şifası', Zeyrek Çinili Hamam, 2023; 'Kamusal İyileşme' Metrohan, 2023; 'Koyun Koyuna', Arter, 2022; 'Çimenin Vaadi' 5. Mardin Bienali, 2022; 'Burası Yapı Kredi Kültür Sanat, 2021; 'Günün Sonunda' OMM, Eskişehir, 2020; 'Mushrooms' Somerset House, Londra, 2020; 'I remember;', Hannah Barry Galeri, Londra, 2019; 'Büyük Çayır, riverrun, 2018; 'Driftwood, or how we surfaced through currents', Atina, 2017 grup sergilerinde yer almıştır. Delfina Foundation (Londra), Cité Internationale des Arts (Paris), PRAKSIS (Oslo), Beirut Art Residency (Beirut) misafir sanatçı programlarında yer almıştır.

Yayınlayan: Galerist Meşrutiyet Cad. 67/1 Tepebaşı İstanbul galerist.com.tr Metin Text Zeynep Kayan Grafik Tasarım Graphic Design Ulaş Uğur Fotoğraf Photography Zeynep Fırat Sergi Ekibi Exhibition Team Müge Çubukçu, Ecem Ümitli, Selin Akın, Fısa Aktar, Yunus Aras, Berfu Adalı, Gökhan Kelkit, Güneş Çalışkanlar ©2026 Bu katalog Lara Ögel'in, 27.04-13.06.2026 tarihleri arasında Galerist'te gerçekleştirilen 'Locus Affectus' isimli sergi nedeniyle yayınlanmıştır. Tüm yayın hakları saklıdır. This catalogue has been published on the occasion of the exhibition of Lara Ögel titled 'Locus Affectus', at Galerist between 27.04-13.06.2026. All rights reserved.

Tremors, holding, letting go.
Boundaries and release.

Time stretches and slips; it pulls you in, only to cast you back out again. The way tulle do to your watercolours. You did not calculate where they would meet; you allowed them to happen. You opened them up and looked inside, and as you saw that each gap was different, you did not want to stop. These sensations intensified, dissolved, and intensified again. They gave rise to a narrative that moves through formlessness.

Working with the invisible and the impermanent is not new to you. It is as if certain things in life leap towards you to seize you. They capture your attention, your mind, your body. And you try to remain in their world, to bear witness to them. Sometimes you take them as they are. Sometimes, within their world, you find yourself in altered versions of yourself. As you wrote to me last time: 'I will make more than one gravestone, for I am many'.

Now, you reveal, unfold, disperse your layers once again. Clay leaves its trace more than once; it accumulates, overlaps, transforms, and merges. 'Form is not just a surface', you say, 'there is a structure that holds it, a pressure that shapes it'.

The presence of these moulds gives you courage.
That which holds, sustains, shapes.
Like a place you can remain within.

You hold your own X-ray up to the light and paint it. You turn inward again, asking whether the place where you position your body is reliable, whether it can carry you. The curve of your spine appears; the lines that lie within you settle on the surface. It is as if your bones grow, and your body turns into a luminous house.

As always, I reach for my notebook and I open a page for us.

a murmur:
multiplying within itself
differentiating
returning to itself
not letting anything slip

I cannot recall what I wrote these for. But now I feel that as you move discreetly between the dualities you so often speak of, you will become like this murmur. Neither becoming many nor becoming different will frighten you. From what you describe, I understand that this 'duality' is not two separate modes of being, but something that transforms into itself – and is, in fact, one.

It all reminds me of the photograph of the candle (Butterfly) you gave me years ago.

The wicks, intertwined – burning together and apart.

I want to remind you of the note you wrote on the back of the photograph:

Here's to burning beautifully together!

* This text emerged from letters and excerpts Lara and I exchanged over four years.

—Zeynep Kayan

About the Artist

Lara Ögel (b. 1987) works with sculpture, installation, and moving image to explore how we navigate shifting and unstable worlds. Rooted in feeling, mythology, memory, and material, her practice draws on personal narratives and universal symbols. Her research unfolds through literature, archaeology, and belief systems – guided by intuition and serendipity – and reflects on how we place ourselves in the world and make meaning. Ögel's environments open poetic, sensorial spaces where the mythic and the everyday, the personal and the collective, transact in a shared visual language. Her works dwell in what resists articulation – consciousness, transformation, and the entangled conditions of being. She completed her BA in Film and Communications at Clark University. She attended the Intensive Summer Foundation at London Slade School of Fine Arts.

Her most recent solo exhibitions include 'Echo', Bilsart, 2023; 'Starry Heavens Above Me and Within Me', Galerist, 2023; 'Verses on Water', Ariel Art, 2019; 'Public Confidentiality', Şekerbank Açıkcekan, 2019; 'İmtidâd', Galata Greek School Open School Library, 2018; 'Go Back! All is Forgiven', Protocinema, Paris, 2016; and 'The Happy Average', Öktem Aykut, 2014. Recently, Ögel's works have been included in the group exhibitions 'The Promises of Monsters', Hara, 2026; 'The Volcano Lover', Galerist, 2025; 'Distilled From Scattered Blue', Galerist, 2024; 'Healing Ruins', Zeyrek Çinili Hamam, 2023; 'Collective Healing', Metrohan, 2023; 'Rounded by Sleep', Arter, 2022; 'The Promise of Grass' 5th Mardin Biennial, 2022; 'This Place' Yapı Kredi Culture and Art, 2021; 'At the End of the Day' OMM, Eskişehir, 2020; 'Mushrooms', Somerset House, London, 2020; 'I remember;', Hannah Barry Gallery, London, 2019; 'Great Meadow', riverrun, 2018; 'Driftwood, or how we surfaced through currents', Athens, 2017. She took part in residency programs at Delfina Foundation (London), Cité Internationale des Arts (Paris), PRAKSIS (Oslo), Beirut Art Residency (Beirut).

Lara Ögel bu serginin gerçekleşmesi için destek olan kişilere teşekkür eder.

Lara Ögel thanks the individuals for their support in the realisation of the exhibition.

Emin Fırat Övür, Alp Alanbay, Amira Akbıyıkoglu Arzik, Ahu Akgün, Levent Aygül, Bora Bayseçkin, Eda Berkmen, Hatice Çenik, Duygu Demir, İdil Eker, Onur Ergin, Zeynep Kayan, Ahmet Kurt, Alix Marie, LAMARTS, Merve Tuna, Berke Can Özcan, Piraye & Tunç Ögel